

Dementie heeft mij in een nieuwe dimensie gebracht

(een bijdrage van Jan Ruigrok)

Trainer, therapeut, maar bovenal mens Wim van Mulligen stond aan de basis van de opleiding Contextuele Leerlingbegeleiding in Nederland en leverde met zijn jarenlange werk als opleider een wezenlijke bijdrage aan het contextueel werken in het onderwijs. Bij zijn afscheid ontving hij een bundel Mulligiaantjes, one liners en uitspraken die passen bij Wim zijn wijsheid, levenslust en liefdevolle benadering van mensen.

Momenteel woont Wim in het verzorgingshuis Topaz, Vlietwijk in Voorschoten. Een bijzondere plek waar de mensen die er werken een omslag hebben gemaakt van de beheersende kant van hun werk, naar een gerichtheid op behoeften van de bewoners en de werknemers. Een omslag die mensen die contextueel gericht zijn, zoals Wim, alleen maar zal aanspreken.

Onlangs publiceerde Topaz het boek 'Wij kunnen toveren', waarin interviews staan met mensen die op uiteenlopende manieren betrokken zijn bij deze instelling. Als er vroeger door de bewoners of familieleden vragen werden gesteld, was vaak het antwoord, 'We kunnen niet toveren'. Nu luidt steeds vaker het antwoord "Wij kunnen toveren!" Voor dit boekje werd Wim geïnterviewd door Corine Koole, journaliste, bekend van haar wekelijkse interviews in het Volkskrant magazine en die in Linda.

Wim vertelt in dat interview:

'Er loopt een zaak tegen mensen die dit gebouw belagen. Het zou jammer zijn als zij winnen, want ik wil hier niet weg. Was ik hier maar veel eerder naar toe gegaan. Het grote feest vind ik de attitude van het personeel. Als psycholoog en psychotherapeut heb ik genoeg rapporten geschreven over de organisatie van de hulpverlening om te weten dat het hier goed geregeld is. Ze zijn hier vooral lief. Het begrip liefde speelt een veel te kleine rol in de hulpverlening. Het gaat allemaal maar over diagnoses, maar beminlijkheid is minstens even belangrijk. Zelf ben ik als therapeut ook altijd bezig met het verbinden van mensen. Hoe is het in vredesnaam mogelijk dat ouders die hun kind verwerpen veranderen in tijgers wanneer je hun kind komt halen? Het zou logischer zijn als jij als hulpverlener met hen op één lijn zou zitten. Die kennelijk onverbreekbare band is fascinerend. Ik ben hier om mijn leven af te ronden. Ik ben zo dement, ik kan het soms even niet volgen. Dementie heeft mij in een nieuwe dimensie gebracht. De filosoof Levinas zei al: "De mens alleen is niet af. Er is een ander nodig om af te worden". Toen ik college gaf gebeurde het dat een student binnenkwam zonder gedag te zeggen en ging zitten. Dan kwam er een tweede student binnen die zei tegen de eerste "Hé, was jij de eerste?" Mij slaan ze over. Ik word over het hoofd gezien als niet-bestaand. Mag ik wat u schrijft nog wel lezen voor u het gaat publiceren? Want anders heb je de kans dat er fouten in blijven zitten."

Mocht u nog een Mulligiaantje voor Wim hebben, stuur het naar:

Wim van Mulligen, Topaz Vlietwijk, Einsteinlaan 2 , 2251 VG Voorschoten.

